

מהגרים ישראלים לחו"ל

ניתוח הכנסותיהם בשנים 2015–2024

ד"ר אריאל גרייזס
נילי בן טובים

יולי 2026

תקציר

בשש השנים האחרונות השתנו מגמות ההגירה מישראל באופן דרמטי. במהלך מגפת הקורונה (שנת 2020) פחת מספר העוזבים את הארץ בגלל הגבלות התנועה בין מדינות, אולם בשוך המגפה נראה כי דפוסי ההגירה השתנו באופן מהותי: מספר העוזבים גדל בכ-50%, ובעיקר השתנה תמהיל העוזבים.¹ משנת 2022, וביתר שאת בשנים 2023 ו-2024, נתוני רשות המסים מראים כי גבר קצב העזיבה בקרב האוכלוסייה האמידה בישראל והוא כמעט כפול מכפי שהיה עד 2019. קשה לקבוע אם השינוי נובע מהתמורות הגדולות שהתחוללו בחברה ובשוק העבודה בעקבות משבר הקורונה, או אם מדובר בתגובה לאירועים המדיניים והביטחוניים המטלטלים את החברה הישראלית מתחילת שנת 2023.

סך המס ששילמו העוזבים בשנה טרם עזיבתם עלה באופן מדאיג מכחצי מיליארד ש"ח עד 2019 לכ-1.2 מיליארד ש"ח בכל שנה ב-2023 ו-2024. זהו אובדן מס פוטנציאלי של כ-700 מיליון ש"ח בכל "שנת עוזבים", והוא הולך ומצטבר. אם מגמה מדאיגה זו תימשך, בעוד כחמש שנים, למשל, כבר יאבדו 3.5 מיליארד ש"ח בשנה.

מכל המדדים הרבים שנבדקו כדי לעמוד על פרופיל העוזבים החדשים מצטיירת אותה תמונה: קצב עזיבת הארץ גובר בשכבות החזקות והאמידות בחברה, ואילו בשכבות החלשות קצב העזיבה כמעט אינו משתנה.

הגירה מטבע הדברים נפוצה יותר בקרב צעירים. לאורך העשור שנבדק עזבו את הארץ בכל שנה כ-1% מקבוצת הגיל 20 עד 30. השינוי הגדול בהיקף ההגירה מקורו באוכלוסיות המבוגרות יותר שהחלו להגר; השינוי החד ביותר חל בקבוצת הגיל 40 עד 50: בעבר היגרו בכל שנה כ-0.4% מקבוצה זו, ואילו ב-2024 היגרו כמעט 0.7% ממנה – נתון המשקף זינוק של כ-60% במספר המהגרים מהארץ מקבוצה זו, שהנמנים איתה נמצאים בדרך כלל בשיא הקריירה והיא בעלת שכר גבוה בהשוואה לצעירים ולזקנים.

אחוז העוזבים מהעשירון העליון בכל שנה עלה בחדות, מכ-0.3% מהעשירון בעבר ליותר מ-0.5% ב-2024 – עלייה של כ-80%. בעשירונים התחתונים, לעומת זאת, נותר אחוז המהגרים יציב בעשור האחרון. העשירון העליון הוא המשלם את רוב המס של העוזבים (שנה טרם העזיבה) – כ-85% מתשלומי המס. שינוי תמהיל המהגרים מישראל ועליית משקלו של העשירון העליון היא הגורם העיקרי לאובדן המס שתואר.

מספר העוזבים מענפי ההייטק והבריאות הוכפל וכמעט שולש, ואילו מספר העוזבים מענפים שהשכר בהם נמוך יותר, ובהם ענף החינוך, נותר דומה למספרם בעבר.

לבסוף נציין תופעה נוספת, והיא הכפלת מספר הישראלים המדווחים לרשות המסים כי הוציאו מהארץ למעלה מחצי מיליון ש"ח.

¹ עוזב מוגדר: תושב ישראל שיצא מהארץ ושהה בחו"ל לפחות 90 יום ברצף בשנת העזיבה, שהה מחוץ לישראל לפחות 270 יום בשנה העוקבת לשנת העזיבה, ושהה בישראל לפחות 100 יום בשנה הקודמת לשנת העזיבה (ראו בהמשך הגדרה מורחבת).

נתוני המחקר

בסיס הנתונים המינהלי שאנו משתמשים בו בעבודה זו כולל נתוני הכנסות ותשלומי מסים של כלל תושבי ישראל בשנים 2014–2023. רשימת התושבים מבוססת על נתוני מינהל האוכלוסין, הכוללים כניסות ויציאות של כל תושבי ישראל באותן שנים וכן נתוני גיל, מספר ילדים וכו'. נתוני ההכנסות והמסים מבוססים על דיווחי שכר של שכירים מתוך טופסי 126 המדווחים על ידי מעסיקים; דוחות שנתיים של יחידים בטופסי 1301 (דיווחים שחייבים בהם בעיקר עצמאים, בעלי הכנסות גבוהות מכ-650 אלף ש"ח בשנה² ומי שמבצעים תיאום מס והחזרי מס); דוחות ניכויים של עסקים בטופסי 856 (בהם ניכוי מס בגין אופציות, דיווידנדים, משיכות מקופת גמל וכו'); ניכוי מס ממוסדות פיננסיים שדווחו בטופס 866 ונכללות בהם הכנסות מריביות וכדומה; נתוני עסקאות נדל"ן (כפי שדווחו למיסוי מקרקעין); ומקדמות המס המשולמות על ידי פרטים. דמי ביטוח לאומי וביטוח בריאות אינם נכללים במסים המחושבים. ישראלים עוזבים מחויבים בתשלום דמי ביטוח לאומי וביטוח בריאות מינימליים כדי לשמור על זכויותיהם, ועל כן ניתן להעריך שסכומי המסים שנגרעים מקופת המדינה בשל עזיבת ישראלים גבוהים אף יותר מהנתונים שלנו, הכוללים מס הכנסה בלבד.

אוכלוסיית המחקר

האוכלוסייה הנבחרת במחקר זה היא כלל אזרחי ישראל. בהתאם להגדרות הלמ"ס החדשות,³ מהגר הוא מי שמתקיימים לגביו שלושת התנאים האלה:

- שהה מחוץ לישראל לפחות 90 יום (3 חודשים) רצופים מיום העזיבה;
- שהה מחוץ לישראל למעלה מ-270 יום (9 חודשים) בשנה העוקבת לשנת העזיבה;
- שהה בישראל לפחות 100 ימים בשנה הקודמת לשנת העזיבה.

מאחר שהתעוררה השאלה של "מהגרים זמניים", לצורך התמקדות בישראלים שהתבססו בישראל לפני עזיבתם וכדי לנטרל את ההשפעה של גלי הגירה זמניים, הוספנו על שלושה תנאים אלו תנאי של מגורים בישראל לפחות שלוש שנים לפני העזיבה,⁴ בדומה לנעשה במחקר של אטר, ברגמן וזמיר.⁵ יש להדגיש כי בניגוד להגדרת הלמ"ס, אנו מגדירים את שנת העזיבה כשנה שבה יצא האזרח ממדינת ישראל, ולא השנה העוקבת.

כאשר נדרש לחשב הכנסה או מס משולם על ידי עוזב, נלקחה הכנסתו והמס ששולם בשנה שלפני עזיבתו. במסמך זה התייחסנו על פי רוב למי שהיו בני למעלה מעשרים בעת העזיבה.

כאמור, במסמך זה ההגדרה מי הוא אדם אשר היגר מישראל נלקחה מהגדרות הלמ"ס, ולא על פי הגדרות רשות המסים. הסיבה היא כי תושבות בישראל נקבעת ברשות המסים לפי מבחן מרכז חייו של הנישום, ז"א בהתאם למכלול שיקולים והתמונה העולה באופן אישי לכל נישום, ותמיד נקבעת רק בדיעבד, מחלוף שלוש ואפילו עשר שנים מיום העזיבה. ראו נספח א' להרחבה בנושא.

² הסכום מתעדכן כל שנה בהתאם לעליית מדד המחירים לצרכן.

³ https://www.cbs.gov.il/he/mediarelease/DocLib/2024/301/01_24_301b.pdf

⁴ "מתגורר בישראל" מוגדר במסמך זה כמי ששהה בישראל לפחות 180 יום בכל שנה, למשך שלוש שנים עוקבות.

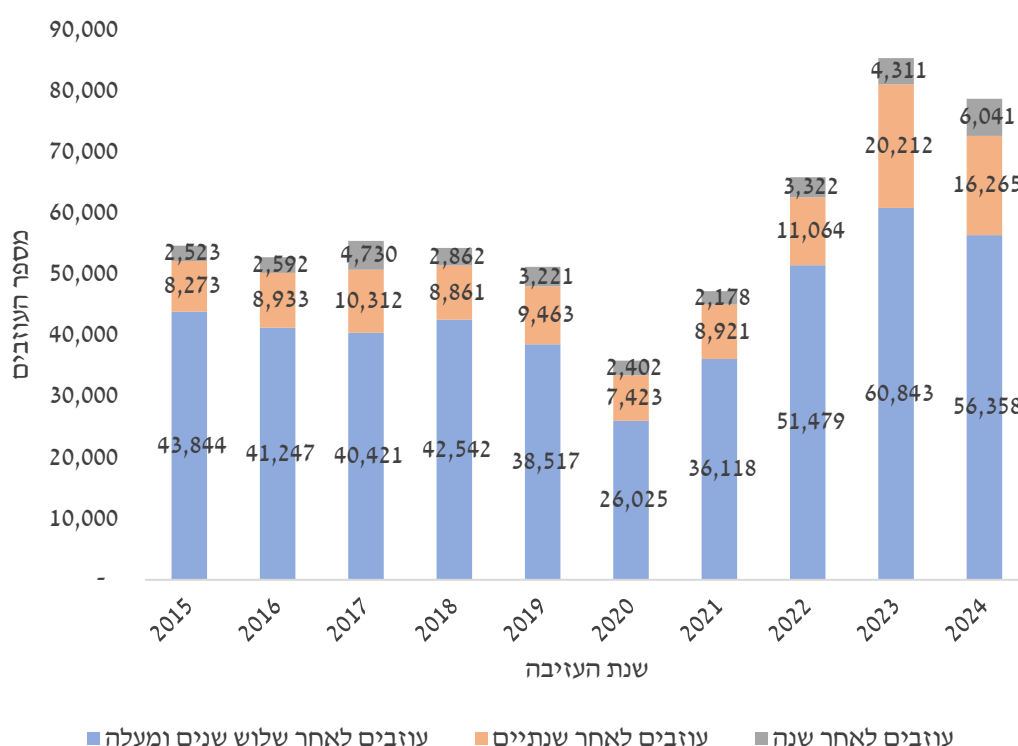
⁵ איתי אטר, ניתאי ברגמן ודורון זמיר (פברואר 2026). **ממצאים עדכניים על הגירת ישראלים: מספרי המהגרים**

ומאפייניהם. https://economists-for-israeli-democracy.com/files/Immigration_from_Israel_2026_02_23.pdf

ממצאים

בשנים 2023–2024 גדל מספר העוזבים את ישראל, כפי שדווח במחקרים אחרים.^{6,7} באיור 1 ניתן לראות כי בשנים 2015–2019 היה מספר העוזבים יציב ועמד על כ-50 אלף בשנה, מהם כ-40 אלף ששהו בישראל שלוש שנים ברציפות לפני עזיבתם. השנים 2020–2021 התאפיינו בירידה במספר העוזבים בשל סגירת הגבולות במגפת הקורונה. אחריהן חל גידול במספר העוזבים, ובשנתיים האחרונות הוא עומד על כ-55–60 אלף בשנה, בניכוי העוזבים אחרי פחות משלוש שנים בישראל (חלק נכבד מהעוזבים בתוך פחות משלוש שנים הם כנראה מהגרים ממלחמת רוסיה-אוקראינה). כאמור, מכאן ואילך ידון המסמך רק במי שחיו בישראל יותר משלוש שנים לפני העזיבה.

איור 1. סך העוזבים את ישראל, בחלוקה לפי משך התקופה בה שהו בישראל, 2015–2024

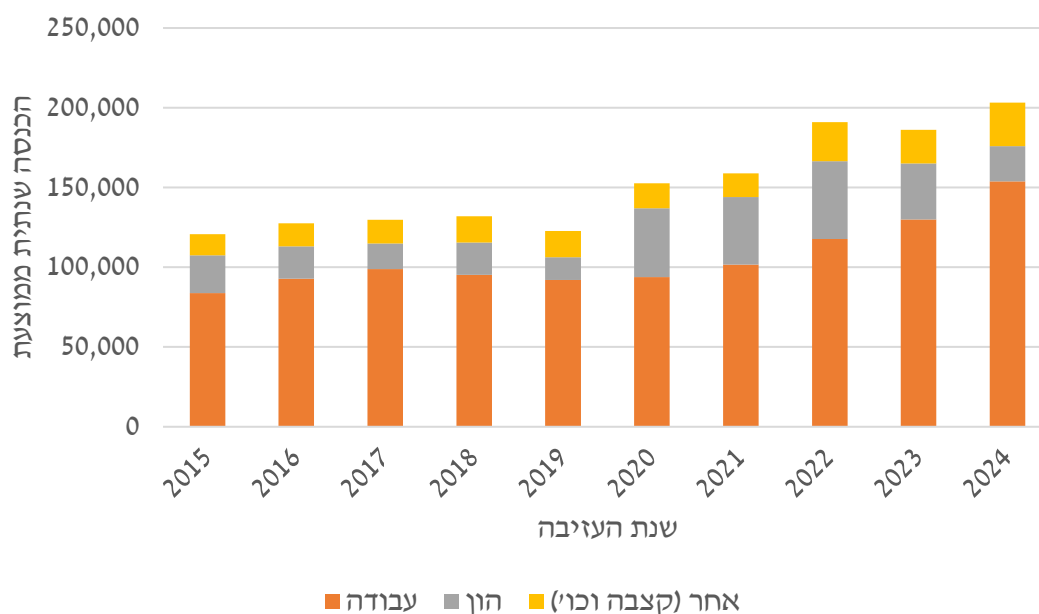
מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים ורשות האוכלוסין

בחינת ההכנסה השנתית הממוצעת של העוזבים בשנה שלפני העזיבה (איור 2) מראה שינוי משמעותי מאז 2020 בהשוואה לתקופה שקדמה לה (2015–2019): ההכנסה השנתית של העוזבים גדלה ריאלית בכ-60%, ממוצע שנתי של כ-125 אלף ש"ח לכ-200 אלף ש"ח בשנת 2024.

⁶ אטר ואחרים (2026).

⁷ אילה אליהו (מאי 2026). נתונים מעודכנים על הגירת ישראלים. מרכז המחקר והמידע של הכנסת.
https://fs.knesset.gov.il/globaldocs/MMM/6de28f57-4b00-f111-a13e-005056aa7c52/2_6de28f57-4b00-f111-a13e-005056aa7c52_11_21567.pdf

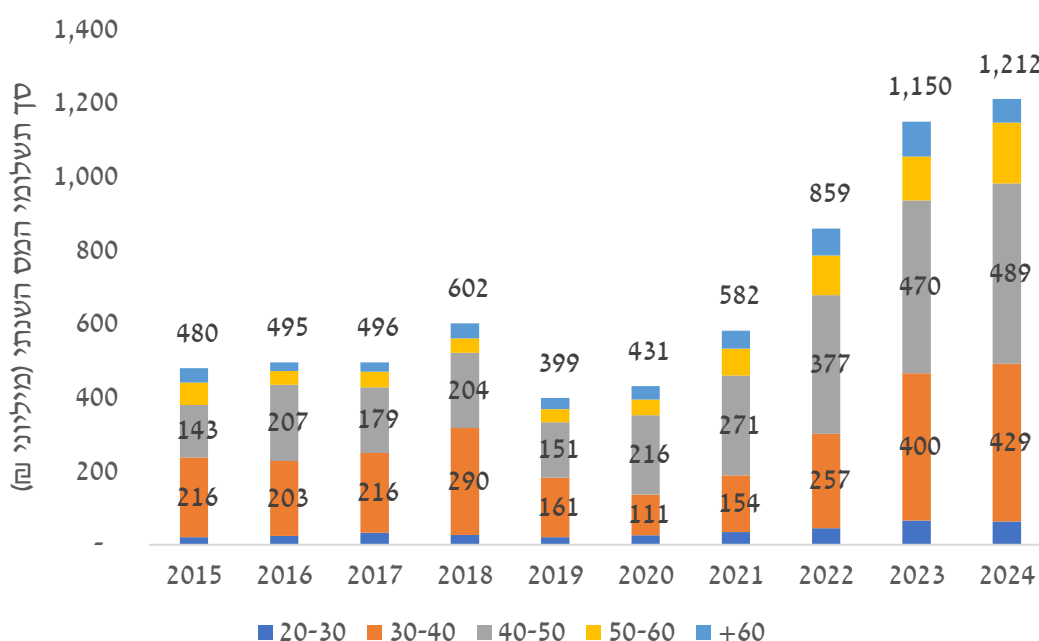
איור 2. ההכנסה השנתית של העוזבים בשנה הקודמת לשנת העזיבה, 2015–2024, מחירי 2024

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים
בני עשרים ומעלה

באיור 3 ניתן לראות כי אובדן המסים בעקבות עזיבה זו גדל במידה משמעותית אף יותר, מממוצע שנתי של כחצי מיליארד ש"ח ב-2015 לכ-1.2 מיליארד ש"ח בשנת 2024. זו עלייה של כ-150% באובדן ההכנסות ממסים, והיא גדולה מהעלייה במספר העוזבים, העומדת על כ-50%. עבודה זו תנסה להסביר את הפער בין העלייה במספרי העוזבים לגידול בסכומי אובדן המס.

איור 3. תשלום המס השנתי של העוזבים, לפי קבוצת גיל, 2024–2025

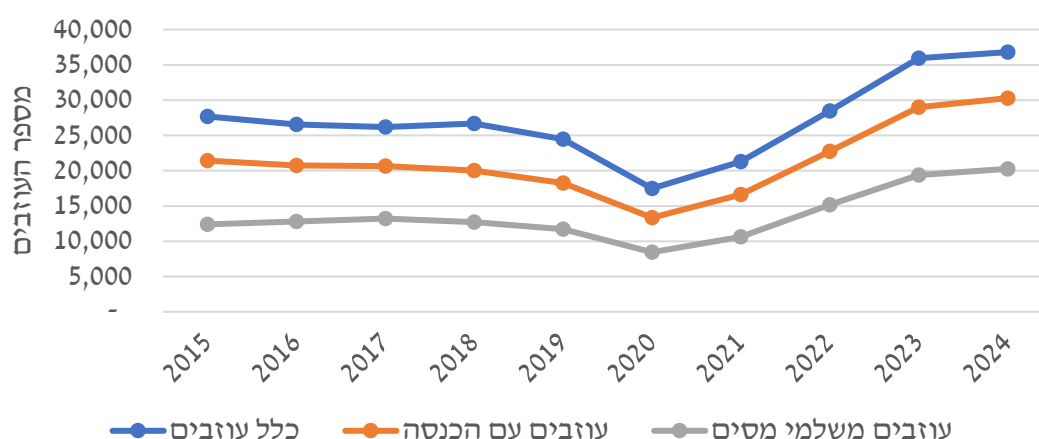

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים
בני עשרים ומעלה; המס ששולם בגין הכנסה בשנה שלפני שנת העזיבה

כפי שניתן לראות באיור 3, אובדן המס גדל בעיקר בקבוצת הגיל 30–50 : גידול של כ-100% בקבוצת הגיל 30–40, וגידול של 165% בקבוצת הגיל 40–50.

איור 4 מראה את מספרי העוזבים מעל גיל 20. לעומת איור 1, המראה שמספר העוזבים בכל הגילים ירד בשנת 2024 בהשוואה לשיא של שנת 2023, באיור 4 רואים שמספר העוזבים מעל גיל 20, ובהם בעלי הכנסה המשלמים מס, המשיך לגדול גם ב-2024.

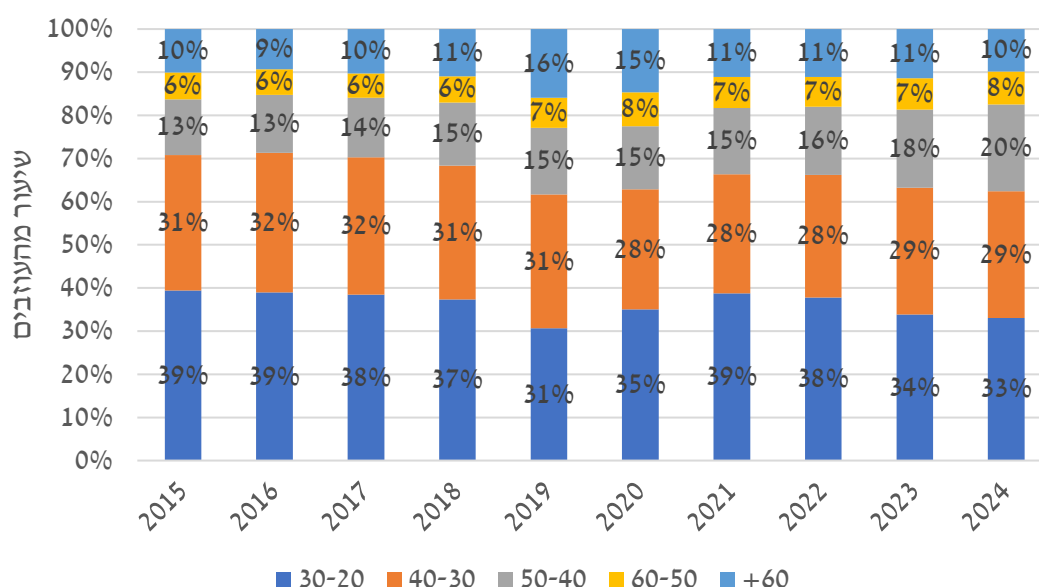
איור 4. מספר העוזבים, בני עשרים ומעלה, 2015–2024

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים בני עשרים ומעלה

בחינה של קבוצות גיל העוזבים (איור 5) מראה כי חלקה של קבוצת הגיל 40–50 גדל ביותר מ-50%, והיא מהווה עכשיו כ-20% מהעוזבים מעל גיל 20, לעומת 13% בלבד לפני עשור. בעוד חלקה של קבוצת הגיל 30–40 נותר יציב, יש ירידה יחסית בחלקם של בני 20–30, שהם בעלי הכנסה נמוכה יותר וחלקם בתשלומי המס נמוך בהרבה.

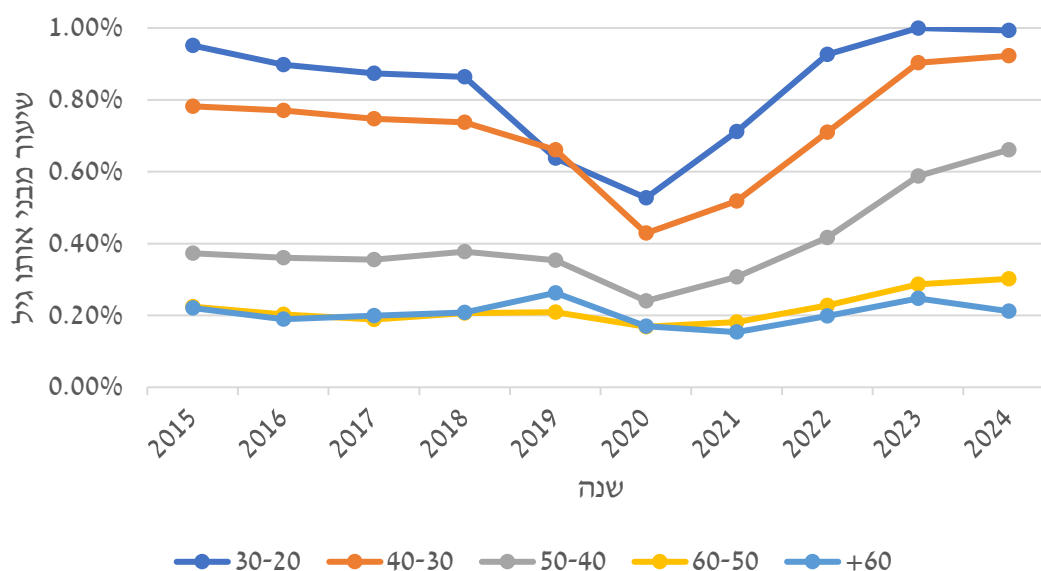
איור 5. התפלגות גיל העוזבים, 2015–2024

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים בני עשרים ומעלה

ניתן לראות מגמה זו גם כאשר בוחנים את אחוז העוזבים את ישראל מתוך כל קבוצות גיל לאורך העשור (איור 6). שיעור העוזבים מקבוצת הגיל 20–30 עומד כבר עשור על כ-1% בכל שנה, אך בקבוצת הגיל 40–50, ששיעור ההגירה בה עמד בעבר על כ-0.4% בכל שנה, זינק נתון זה ב-2024 בכ-60% והגיע לכ-0.7% מהקבוצה.

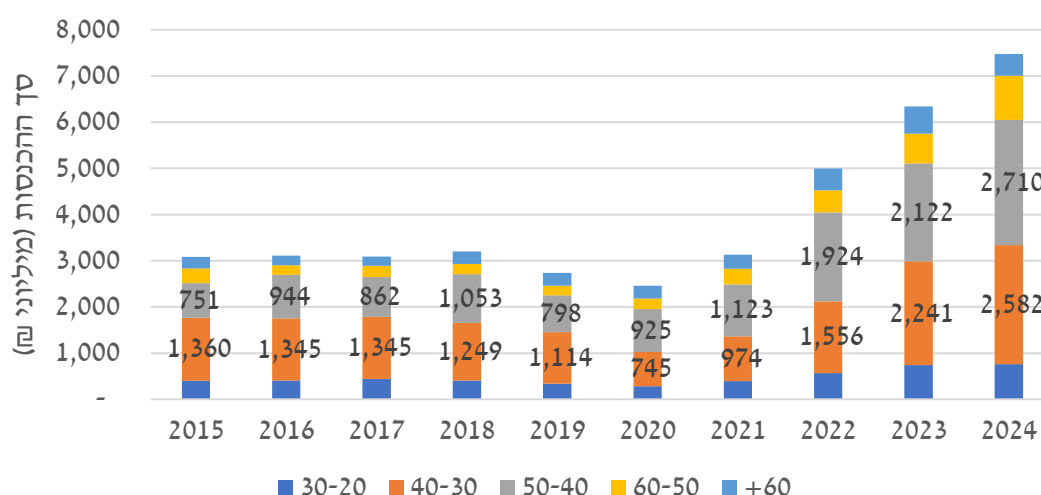
איור 6. שיעור העוזבים מכלל האוכלוסייה בחתך גילי, 2015–2024

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים בני עשרים ומעלה

העלייה בגיל העוזבים משפיעה על סך תקבולי המסים בצורה לא ליניארית, מכיוון שבני 30–50 הם בעלי ההכנסות הגבוהות ומשלמי המסים העיקריים. איור 7 מראה כי סך ההכנסות של בני 40–50 קודם שהיגרו מישראל שולש למעשה, מממוצע של כ-900 מיליון ש"ח בשנה ל-2.7 מיליארד ש"ח בשנה.

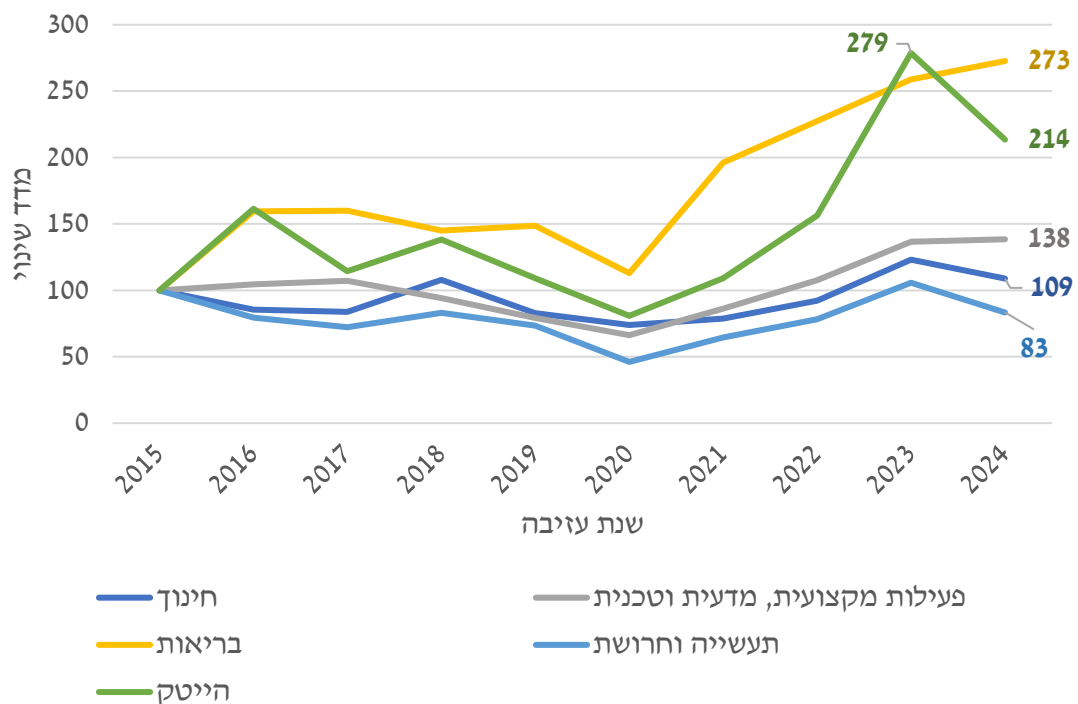
איור 7. ההכנסה השנתית הכוללת של העוזבים בשנה הקודמת לשנת העזיבה, לפי חתך גיל, 2015–2024, מחירי 2024

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים בני עשרים ומעלה

בחינה של ענפי העיסוק של העוזבים (איור 8) מראה כי לא רק קבוצת הגיל משפיעה על הגידול החד באובדן המסים אלא גם סוג העיסוק של העוזבים. חל גידול של כ-150% במספר העוזבים שעבדו בענף ההייטק,⁸ שהמשכורות בו הן הגבוהות במשק.⁹ גם בקרב העובדים בענף הבריאות חל גידול ניכר של יותר מ-100% במספר המהגרים מהארץ בשנתיים האחרונות, ורופאים הם אנשי המקצוע בעלי השכר הגבוה ביותר במשק הישראלי.¹⁰ לעומת זאת, בענפים אחרים כדוגמת חינוך ותעשייה השינוי אינו משמעותי.

איור 8. שינוי שכר העוזבים לפי הענף שבו עבדו, ענפים נבחרים, 2015–2024 (מדד, 100 = 2015)

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים בני עשרים ומעלה; הענף האחרון שבו עבד העוזב

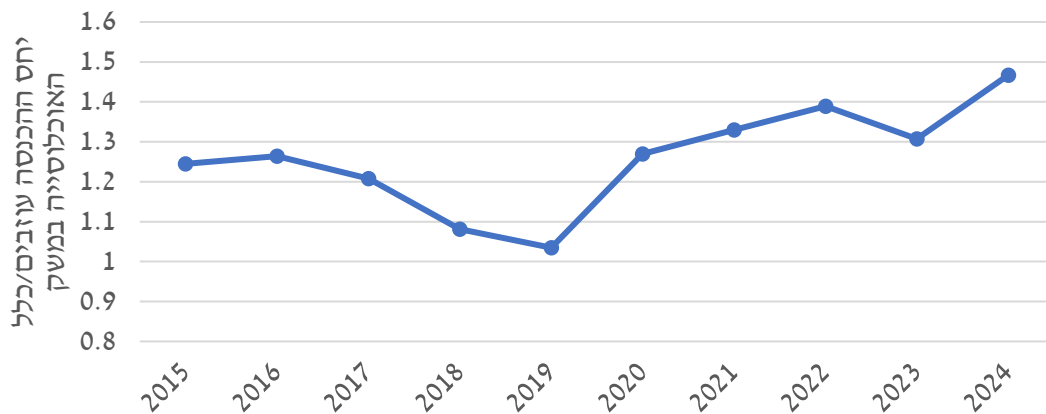
כפי שרואים באיור 9, מניתוח הכנסות העוזבים ביחס להכנסה הממוצעת באוכלוסייה במשק עולה כי בעבר הייתה הכנסת העוזבים דומה להכנסה הממוצעת, ואילו כיום הכנסתם גבוהה בכ-50% מההכנסה הממוצעת – עדות נוספת לכך שבשנים האחרונות מהגרת מישראל אוכלוסייה אמידה.

⁸ ענפי ההייטק הוגדרו לפי הגדרות הלמ"ס שנת 2017 (עמ' 7).

⁹ משרד העבודה (2023). דוח שוק העבודה בישראל 2022, עמ' 67.

¹⁰ נתונים מתוך אתר עבודה של משרד העבודה.

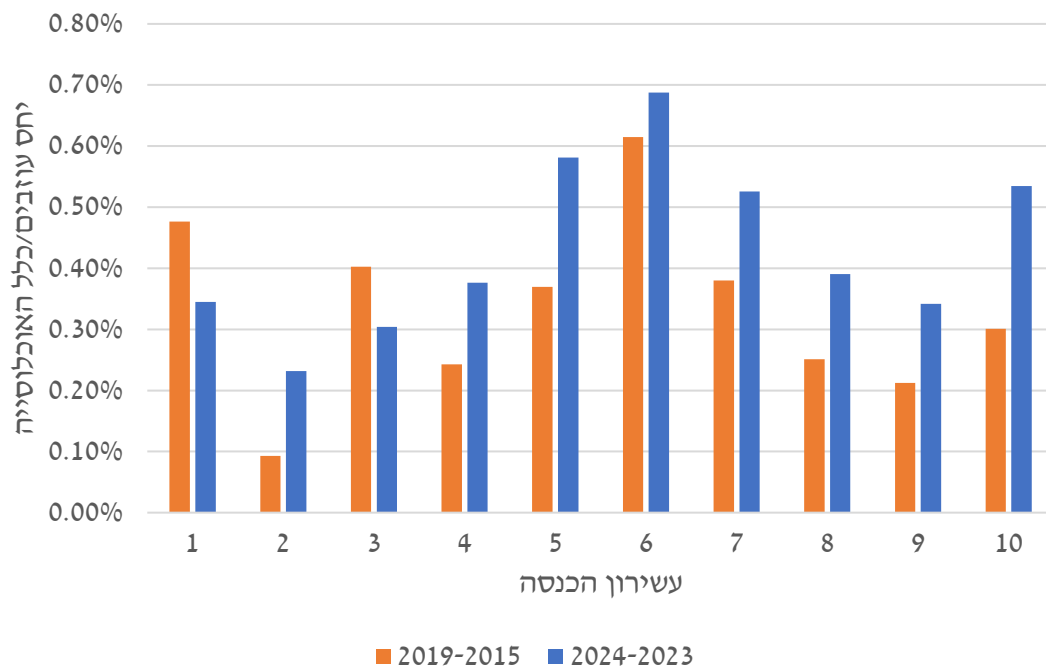
איור 9. הכנסת העוזבים ביחס להכנסה הממוצעת באוכלוסייה במשק, 2015–2024

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים בני עשרים ומעלה; הכנסה ממוצעת בשנה הקודמת לשנת העזיבה

התמונה חדה עוד יותר כאשר בוחנים את עשירוני ההכנסה שהעוזבים משתייכים אליהם (איור 10). להתגברות ההגירה מישראל תורמים בעיקר עוזבים המשתייכים לשני שלישי ההכנסה העליונים, בשעה שבשליש ההכנסה התחתון שיעור העוזבים אף ירד. בולט ומדאיג העשירון העשירי, ששיעור העוזבים ממנו עלה בכ-80% בשנים 2023–2024.

איור 10. יחס מספר עוזבים לכלל האוכלוסייה לפי עשירון, ממוצע 2015–2019 ו-2023–2024

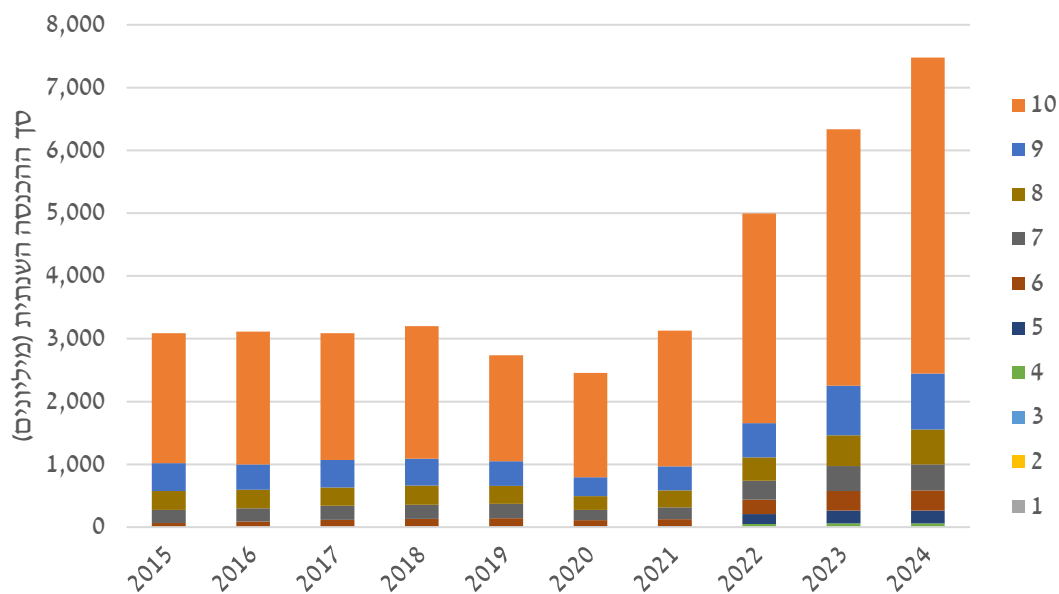

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים בני עשרים ומעלה

כשבוחנים את סך ההכנסה של העוזבים, מתברר כצפוי שמרביתה (67%) מרוכזת בעשירון העליון (איור 11). נוסף על כך, השוואה לכלל האוכלוסייה (נספח ב') מראה שיש ריכוז גבוה יותר של הכנסות עשירון עליון בקרב העוזבים את הארץ בהשוואה לכלל האוכלוסייה, וריכוז זה אף עלה

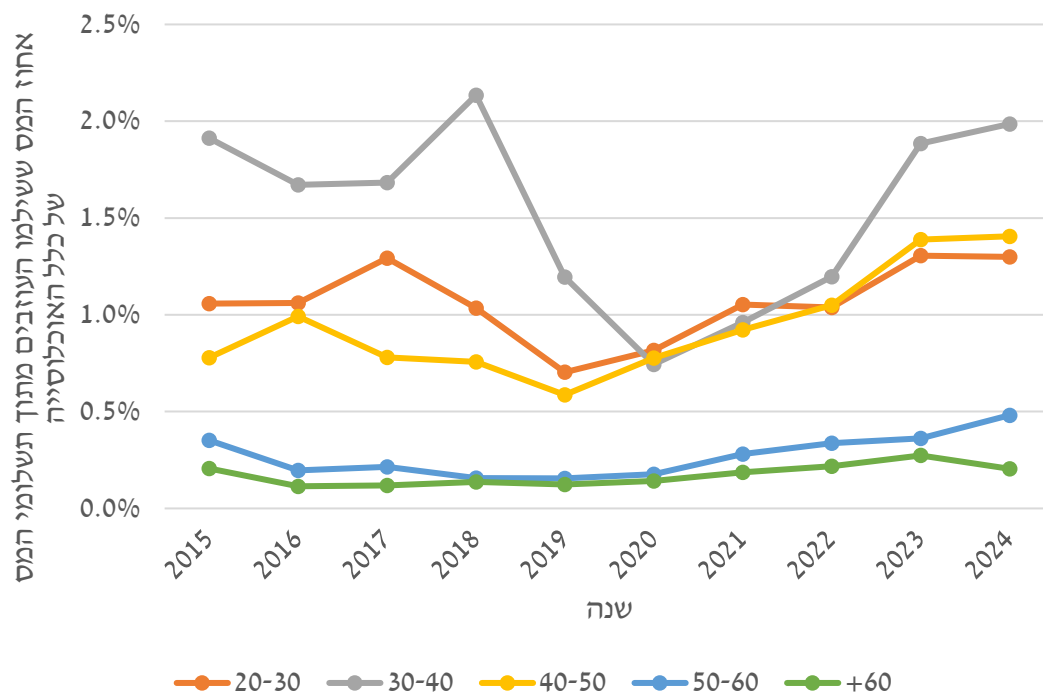
מעט בשנתיים האחרונות בהשוואה ללפני עשור. בחינה של חלוקת המסים מגלה כי העוזבים מהעשירון העליון אחראים לכ-86% מאובדן המס (נספח ב')

איור 11. ההכנסה השנתית הכוללת של העוזבים, לפי עשירון, 2015–2024

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים
בני עשרים ומעלה

איור 12. תשלום מס ההכנסה של העוזבים ביחס לתשלום המס של כלל האוכלוסייה, לפי קבוצת גיל, 2015–2024

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים
בני עשרים ומעלה

לבסוף, נתון נוסף שעשוי להיות משמעותי הוא מספר היחידים המצהירים על הוצאת יותר מחצי מיליון ש"ח מגבולות הארץ בטופס 1301 (הצהרה שנתית של יחיד) – מתברר כי בשנים 2023–2024 חל זינוק דרמטי של פי 2 במספר המצהירים על כך בקרב כלל האוכלוסייה ופי 4 בקרב העוזבים.¹¹ יש לציין שמדובר רק ביחידים הממלאים טופס 1301, כלומר עצמאים או אנשים המרוויחים למעלה מ-600 אלף ש"ח בשנה, וכמובן רק מי שמדווחים דיווח אמת. כמו כן יש לציין כי מטופסי 1301 ידוע לנו רק על עצם הוצאת כסף בסכום העולה על 500 אלף ש"ח, אך לא ידועים לנו הסכומים שהוצאו מהארץ בפועל.

ייתכן שמשמעות הדבר היא שינוי של חלק מתושבי ישראל לאסטרטגיית פיזור סיכונים על ידי החזקת חלקים גדולים יותר מנכסיהם מחוץ למדינה. אומנם מדובר במאות אחדות של תושבים, אך מספרם כאמור הוכפל ואף שולש, ויש להמשיך לעקוב אחר מגמה זו של העברת כספים.

¹¹ הבחנו ביניהם על ידי הצלבת נתוני המדווחים עם נתוני העוזבים את הארץ בשנה הסמוכה שלפני או אחרי שנת העברת הכסף

נספח א'. מקום תושבות על פי רשות המסים

פקודת מס הכנסה קובעת כי תושב ישראל הוא מי שמרכז חייו בישראל. לצורך קביעת "מרכז החיים" פקיד השומה יביא בחשבון מכלול היבטים ובהם היכן שהה האדם וכמה ימים היה בארץ ובחול"ל, אך גם שיקולים רבים נוספים כגון היכן שהו בני משפחתו, היכן בית מגוריו, מהו מקום עיסוקו וכו'. בדרך כלל קביעה זו תעשה בדיעבד, כמה שנים לאחר המועד בו נטען כי האדם שינה את מקום תושבותו, כיוון שגם מימד הזמן נלקח בחשבון, עד כמה השינוי הוא שינוי קבע.

לכן, לא ניתן היה לקחת במסמך זה את הגדרות רשות המסים לקביעת מקום תושבות, שכן תושבות נקבעת בהתאם למכלול הנסיבות האישיות של כל נישום. אדם אשר שינה את מרכז חייו מישראל למדינה זרה ייקרא כמי שניתק תושבותו.

לקביעת מקום התושבות יש כמובן השפעה על חבות המס של האדם לרשות המסים בישראל, שכן תושבי ישראל נדרשים לשלם מס הכנסה בישראל על כלל הכנסותיהם העולמיות, בעוד שתושבי חוץ נדרשים לשלם מס בישראל רק על הכנסות שרואים את מקום הפקתן בישראל.

בנוגע לאדם שלא ניתק תושבותו מישראל ונותר תושב ישראל גם בתקופה שבה עבד מחוץ לישראל, ככלל קובעת שיטת המיסוי בישראל, כי תחילה הוא ישלם מס על הכנסתו מעבודה במדינה הזרה שבה עבד (לפי שיעורי המס הנהוגים באותה מדינה ובכפוף לתנאים נוספים הקבועים באמנות המס), ואם המס באותה מדינה זרה נמוך משיעור המס החל בישראל על הכנסתו מעבודה, ישלים את ההפרש לרשויות המס בישראל (שיטת הזיכוי).

בנוגע לאדם שניתק תושבותו מישראל והפיק הכנסה מביצוע עבודה מחוץ לישראל, ככלל קובעת שיטת המיסוי בישראל, כי הוא לא יהיה חייב במס ישראלי על הכנסות שהפיק מביצוע עבודה בחול"ל, לאחר ניתוק התושבות.

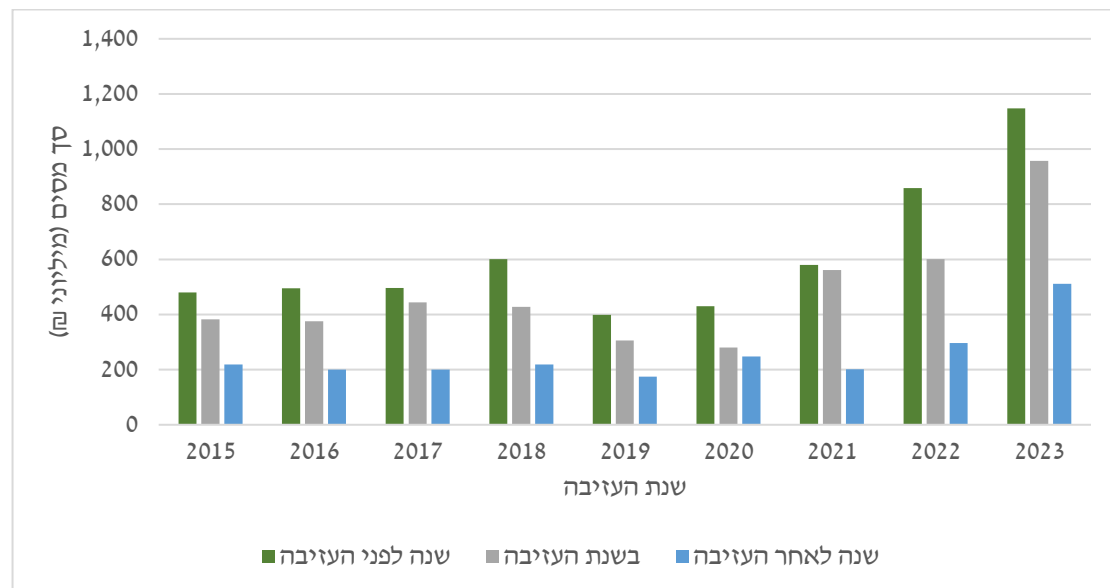
בהקשר לכך נשאלת השאלה מדוע משולם מס על ידי העוזבים את ישראל בשנה שלאחר שנת העזיבה? (כזכור, העוזבים הם מי שנמצאים מעל ל-270 יום מחוץ לגבולות ישראל). כפי שניתן לראות באיור 12, סכום המס המשולם בישראל בשנה שלאחר שנת העזיבה הוא משמעותי (מהווה כ-45% מהמסים ששולמו בשנה שלפני העזיבה).

יש לכך מספר סיבות וביניהן אך לא רק:

- בחלק מהמקרים מדובר במס, שאינו סופי, אשר נוכה או שולם ע"י יחיד מתוך הנחה שהוא תושב ישראל. במקרה זה יתכן כי המס יושב ליחיד, במלואו או בחלקו, לאחר שתקבע תושבותו הזרה. כפי שהוסבר לעיל ניתוק תושבות, לרוב, יכול להיקבע רק בדיעבד.
- בחלק מהמקרים מדובר במס, שאינו סופי, אשר נוכה או שולם ע"י יחיד תושב ישראל מבלי להתחשב במסים ששולמו במדינה שבה עבד. במקרה זה יכול והמס יושב ליחיד במלואו או בחלקו, לאחר שתתברר זכאותו של היחיד לזיכוי בשל מס זר.
- בחלק מהמקרים מדובר על מסים המשולמים ליחיד תושב ישראל שניתק את תושבותו בשל מימוש מניות או זכויות למניות או קבלת מענקים והפרשי שכר אשר נצברו בעת שעבד בישראל לפני שניתק תושבותו. במקרים אלה זכותה של ישראל למס והוא לא צפוי להיות מוחזר, מאחר ומדובר על מס ששולם על הכנסה שהופקה בישראל.

לסיכום, סכום המס ששולם בשנים שלאחר העזיבה הוא אינו אינדיקציה לעצם המעבר, וגם לא להכנסות המדינה שיהיו לאחר בקשות ההחזר.

איור 13. סך תשלומי מסים על עבודה של העוזבים את ישראל 2015-2023

מקור: עיבודי החטיבה לתכנון וכלכלה לנתוני רשות המסים
בני עשרים ומעלה

נספח ב'. לוחות עזר

לוח 1. החלק היחסי של כל עשירון בהכנסות, בכלל האוכלוסייה ובאוכלוסיית העוזבים

עשירון	חלקו בהכנסות כלל האוכלוסייה 2024	חלקו בהכנסות אוכלוסיית העוזבים 2019–2015	חלקו בהכנסות אוכלוסיית העוזבים 2024–2023
1	0%	0%	0%
2	0%	0%	0%
3	0%	0%	0%
4	0%	0%	0%
5	1%	0%	2%
6	4%	4%	4%
7	8%	7%	6%
8	12%	10%	8%
9	19%	14%	12%
10	56%	65%	67%

לוח 2. החלק היחסי של כל עשירון בתשלומי המס, בכלל האוכלוסייה ובאוכלוסיית העוזבים
(מס הכנסה בלבד)

עשירון	חלקו בתשלומי המס של כלל האוכלוסייה 2024	חלקו בתשלומי המס של אוכלוסיית העוזבים 2019–2015	חלקו בתשלומי המס של אוכלוסיית העוזבים 2024–2023
1	0%	0%	0%
2	0%	0%	0%
3	0%	0%	0%
4	0%	0%	0%
5	1%	1%	1%
6	1%	1%	1%
7	1%	1%	1%
8	3%	7%	3%
9	10%	6%	7%
10	84%	82%	86%